

У В О Д Ъ

Една отъ най-голѣмитѣ прѣчки за правилното развитие на нашия народъ е, че неговитѣ предци сж избрали за постоянно живелище оная частъ на Балканския полуостровъ, която още отъ древно време пѣкъ и досега си остава единствениятъ главенъ кръстоплѣтъ между тритѣ материци и презъ който кръстоплѣтъ минаватъ първостепеннитѣ търговски и стратегически пѣтища: отъ Дунавъ за Егея, отъ Адриатика по долината на Морава и Вардаръ за Солунъ и отъ западна Европа презъ Нишъ—София—Цариградъ. Естествено отъ древно време и досега всички нашественици за Мала-Азия и топлитѣ води на Срѣдиземно море сж преминавали презъ нашата родина. Всички кервански пѣтища, по които се е вършила търговията и размѣната въ широкитѣ владения на Отоманската империя въ Европа, Азия и Африка, сж минавали презъ България. Това е заставило турскитѣ управници съ огънь и мечъ да потурчатъ българското население, живущо край стратегическитѣ пунктове и главнитѣ кервански пѣтища и да заселятъ тамъ пришелци отъ азиатскитѣ си владения. Това сж вършили и византийскитѣ императори, за да се закрепятъ на Балканитѣ. По сжщия отжпканъ пѣтъ вървѣха Сърбия и Гърция следъ Балканската война. Съ крути мѣрки тѣ се стремѣха да асимилиратъ македонскитѣ и тракийски българи, а тия, които не се поддадоха на асимилиране, бѣха насилствено изгонени.

Презъ византийското робство, особено презъ XII в., въ царуването на Алексий Комненъ, византизмътъ настѣпилъ съ цѣлата си бруталностъ въ България, за да задуши националното чувство на българитѣ. По това време богомилитѣ сж били единствениятъ свѣтълъ лжчъ на народния устремъ рационално да се подигне морала всрѣдъ народа, да му се вдѣхне вѣра и надежда, като по такъвъ начинъ се прояви реакция противъ византизма. И народътъ се наредилъ подъ знамето на богомилитѣ за отстояване на своята национална принад-